

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 4546.

Kl. 63 c 26.

Otto Keller
(Halle n. S., Niemcy).

Przyrząd do przytwierdzania zwierciadła obserwacyjnego lub części podobnych w samochodach.

Zgłoszono 18 marca 1920 r.

Udzielono 26 marca 1926 r.

Pierwszeństwo: 9 sierpnia 1913 r. (Austria).

Niniejszy wynalazek dotyczy przyrządów używanych w technice samochodowej do przytwierdzania zwierciadeł obserwacyjnych lub części podobnych. Za znamię wynalazku należy uważać dwie pary szczęk imadłowych, dających się przekręcać jedna względem drugiej, i wiązanych tylko za pomocą jednej śruby; jedna para szczęk obejmuje słupek, umieszczony na samochodzie, druga para przytrzymuje zwierciadło obserwacyjne, wspólny zaś sworzeń łączący, odpowiednio zazębiony, pozwala dowolnie obracać szczęki względem siebie i nastawiać, w celu zmiany ich wzajemnego położenia. Ta para szczęk imadłowych, za pomocą której osiąga się właściwe przymocowanie zwierciadła do samochodu, mu-

si dawać możność szybkiego przymocowania jego we właściwym miejscu lub odejmowania i w tym celu jest zaopatrzona w różne wykroje, pozwalające na przystosowanie się do różnych przekrojów słupa, służącego do przytwierdzania oprawy szybby ochraniającej od wiatru lub części podobnych. Ponieważ takie słupy po większej części mają przekrój okrągły, sześcioboki lub czworokątny, więc zaopatrzone tę parę szczęk imadłowych po obu stronach w wykroje okrągłe i wieloboczne, aby w ten sposób umożliwić w jak najszerszych granicach przymocowywanie zwierciadła. Obie pary szczęk imadłowych są następnie ściągane za pomocą jednej śruby. Szczęki, znajdujące się po stronie przeciwległej tej,

która służy do przymocowywania, mogą być zaopatrzone w osobne małe śruby zaciskowe. Obie szczęki tej pary, zapomocą której osiąga się właściwe przymocowanie do pojazdu, mogą również otrzymać kształt gwiazdy, przyczem każda para ramion tej gwiazdy może być zaopatrzona w jeden lub kilka wykrojów różnego kształtu.

Rysunek podaje jeden z przykładów wykonania przyrządu do przytwierdzania według niniejszego wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok obu par szczęk imadłowych, częściowo w przekroju, fig. 2—odnośny widok boczny, fig. 3 — inną postać wykonania szczęki imadłowej.

Słupek *a*, do końca którego ma być przytwierdzone zwierciadło obserwacyjne, obejmuje zacisk sprężynowy *b*. Jedna ze szczęk tego zacisku *b* posiada tak zwane koronowe uzębienie, w które wchodzi odpowiednio zęby drugiej pary szczęk imadłowych *c* i *c*₁. Obie pary szczęk są zaciskane zapomocą tylko jednej śruby *d*. Obie szczęki *c* i *c*₁ drugiej pary są utrzymywane na pewnej odległości od siebie zapomocą sprężyny, otaczającej śrubę napinającą *d*. Szczęki mają kształt litery U, w której ramionach znajdują się wykroje *f*, czworo-

kątne, okrągłe lub sześciokątne, zależnie od potrzeby. Zastosowanie podobnych wykrojów umożliwia łatwe i nie połączone z żadną trudnością przymocowywanie zwierciadła na każdym miejscu. Według fig. 3, ta para szczęk imadłowych, która zostaje przytwierdzona do samochodu, może mieć kształt gwiazdy, której poszczególne ramiona mają różne wykroje. Obydwie tak ukształtowane szczęki mogą się obracać dookoła wspólnego sworznia *d*.

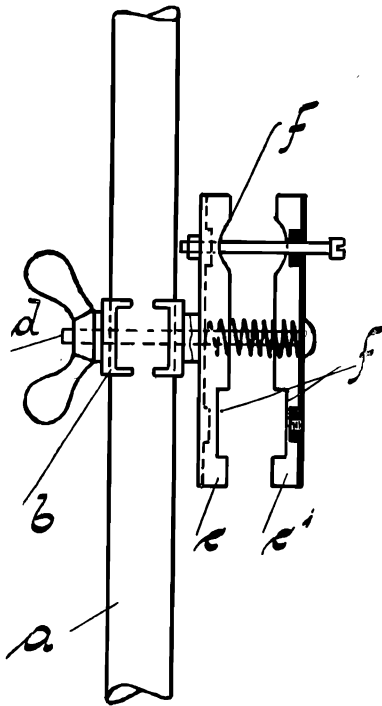
Zastrzeżenie patentowe.

Przyrząd do przytwierdzania zwierciadła obserwacyjnego lub części podobnych do samochodów, składający się z dwóch par szczęk imadłowych, utrzymywanych w połączeniu zapomocą wspólnego sworznia, znamienny tem, że obie pary szczęk dają się dowolnie przekręcać i nastawiać na wspólnym sworzniu, oraz że jedna z par szczęk posiada ramiona z wykrojami różnego kształtu.

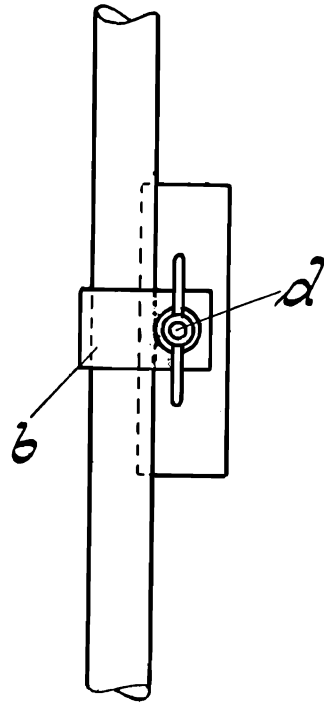
Otto Keller.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

- Fig. 1. -

- Fig. 2. -

- Fig. 3. -

